

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Ջո՛ւր վիշտ

Ո՛վ հայ աղջիկ, անդուր դեմքով,
Դարդ մի՛ արա ու մի լար.
Մեծ օժիտով, փոքր խելքով
Երբե՛ք տանը չես մընար:

Սերունդ ունենք ուսման տված,
Կանցնի չորս կամ հինգ տարի,
Եվ կըտեսնես շուրջդ խըմբված՝
Դիպլոմավո՛ր մուշտարի…

Յատուկ Պոէմ